

نوور و شیوه‌کانی

له شیعرى (جزیری) دا

پ.ی.د. یادگار په‌سۆل بانه‌کی

د.هه‌مین عومه‌ر خوشناو

به‌شی کوردی / فاکه‌لتی ئاداب / زانکوی سۆران

پیشه‌کی:

نوور و شیوه‌کانی له شیعرى (جزیری) دا، ناوێشانى ئه‌و
لیکۆلینه‌وه‌یه که هه‌ڵده‌دات له چه‌مکی نوور و ئه‌و شیوه جیاوازانیه
که له سیاقدا خۆیان به‌رجه‌سته ده‌که‌ن، بکۆلیته‌وه. له‌و پوانگه‌وه پشت
به‌و تیۆرانه به‌ستراوه که بزاقی سۆفیگه‌ری و عیرفان له هه‌مبه‌ر ئه‌م
چه‌مکه‌دا خستووێانه‌ته‌ پوو.

که‌ره‌سته‌ی ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه شیعه‌ره‌کانی (مه‌لای جزیری) یه‌**،
به‌و پێیه‌ی مه‌لای جزیری شاعیریکه که کاریگه‌ریی سۆفی و عاریفه‌کانی
پیش خۆی به‌سه‌ره‌وه‌یه و گه‌یشته‌وه ئه‌و راده‌یه که هه‌ندیک پوانینی
تایبه‌ت به‌خۆی هه‌بێ و به‌یه‌کیک له عاریف و شاعیره‌ گه‌وره‌کانی
سه‌رده‌می خۆی داده‌نری، له‌م پوه‌وه زۆر به‌ وردی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ
چه‌مکی نوور کردووه. ئه‌وه‌ی ئێمه‌ش تێبینیمان کردبێ، تاکه شاعیری
کورد به‌هێنده به‌ وردی و کارزانانه ئه‌م چه‌مکه‌ی به‌کارهێناوه.
له‌لایه‌کی تر بۆیه پێویست بوو ئه‌م چه‌مکه بخه‌ریته‌ پوو، تا ئێستا وا به
فراوانی قسه‌ له‌باره‌ی ئه‌م چه‌مکه نه‌کراوه و به‌ندیواربوونی له‌گه‌ڵ
شیعه‌ره‌دا پوانینیکی تازه‌ی هێناوه‌ته‌ کایه‌وه و شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی به‌ جو‌ر
و چۆنیه‌تی چینی شیعرى کوردی به‌خشیه‌وه.

ئه‌و میتۆده‌ی بۆ ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه به‌کارهاتووه بریتییه له میتۆدی
وه‌سفیی شیکاریی به‌راوردانه، که پێمان وابوو به‌شترین پێگایه بۆ
ئه‌وه‌ی چه‌مکه‌کان له سیاقی تایبه‌تی خۆیاندا شیبکرینه‌وه و له‌گه‌ڵ

چه‌مکی تر دا به‌راورد بکړین بۆ گه‌یشتن به واتایه‌کی دیکه له ږاڤه‌کردنی ده‌قی شیعریدا. له‌و سۆنگه‌یه‌وه باسه‌که دابه‌شی سهر دوو ته‌وه‌ره کراوه، ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م بۆ نوور له قورئان و سه‌رچاوه ئیسلامیه‌کان ته‌رخانکراوه، که سه‌ره‌تا چه‌مکی نوور له قورئان و پاشان له تیگه‌یشتنی سۆفیانه‌دا خراوه‌ته ږوو. هه‌رچی ته‌وه‌ره‌ی دووه‌مه تایبه‌ته به چه‌مکی نوور له شیعرى جزیری، که ئه‌ویش دابه‌شی سهر چه‌ند سه‌ره‌بابه‌تیک ده‌بی، له‌وانه چه‌مکی نوور وه‌ک بڼه‌مایه‌ک بۆ ږاڤه‌ی جودا، که هه‌ریه‌ک له شیوه‌کانی نوور وه‌ک نووری نار و نووری نۆشین و نووری به‌رزه‌خی و نووری نوور و نووری خودا و نووری ئه‌حمه‌دی باسیان لێوه‌کراوه. دواتر لق و شیوه‌کانی نوور که بریتین له هه‌ریه‌که له نووری ئه‌حمه‌دی و شیوه‌کانی و هه‌روه‌ها نووری تاریکی، که نووری بوونی ئیبله‌سییه قسه‌یان له‌باره‌وه کراوه. له هه‌موو ئه‌مانه‌دا به نموننه‌ی شیعره‌کانی جزیری ږوانین و ږوئیای جزیری له‌هه‌مبه‌ر شیوه‌کانی نوور خراوه‌ته ږوو، که بریتین له په‌یوه‌ندی نوور له‌گه‌ل چه‌مه‌کانی (ئاڤتاب، ږوژ، عه‌رش، مه‌شریق، جه‌مال، خه‌توخال، ئه‌زه‌ل) دواتر بڼه‌ماکانی ناو چوارچێوه‌ی نوور له تاریکی، به‌تایبه‌ت په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل جه‌لال و چه‌شم و زولف ږوونکراوه‌ته‌وه. له کۆتاییشدا به چه‌ند خالیک ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌که خراوه‌ته ږوو، دواتریش سه‌رچاوه‌کان به ږیزبوونی هیجایی ږیزکراون.

نوور له قورئان و سه‌رچاوه ئیسلامیه‌کاندا

۱-۱. نوور له قورئاندا :

قسه‌کردن له‌باره‌ی چه‌مکی نوور له شیعرى کلاسیکیدا، هه‌ر ده‌مانباته‌وه بۆ سه‌رچاوه ئیسلامیه‌کان، به‌تایبه‌تیش قورئانی پیرۆز که ئه‌م چه‌مکه‌ی نه‌ک هه‌ر فه‌رامۆش نه‌کردوو، به‌لکو له سیاقی جیاوازی واتاییشدا به‌کاریه‌یناوه، به‌و واتایه‌ی له چوارچێوه‌ی فراوانبوونی واتاییدا خۆی به‌رجه‌سته‌کردوو. له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌قی سۆفیانه‌ش

یه‌کیک له سه‌رچاوه‌کانی بریتییە له قورئان و که‌له‌پووری ئیسلامی، بۆیه به‌گوشراوی له‌ده‌وری بنه‌ماکانیدا ده‌خولیتەوه، به‌لام له‌مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵیدا تاییه‌تمه‌ندی خۆی به‌ده‌سته‌هیناوه به‌وه‌ی له‌شیوه‌ی هه‌لمژینی سه‌رچاوه‌که‌دا، به‌سیاقی جودا خۆی نمایش کردوه. له‌قورئانی پیرۆزدا وێرایی ئه‌وه‌ی له‌چه‌ندین شوێندا ئه‌م چه‌مکه‌ هاتوه، به‌لام ئه‌وه‌ی هه‌ره‌ سه‌ره‌کییه‌ بریتییە له‌ ئایه‌تی (اللّٰهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِ كَمِشْكَوَاةٍ) ^(١)، که‌ دواتر به‌لای راقه‌که‌رانی قورئان، راقه‌ی جودای هه‌لگرتوه و هه‌ر ته‌نیا سیاقی ئه‌م ئایه‌ته‌ بۆته سه‌رچاوه‌ی بنه‌ما عیرفانییه‌کانی عاریفه‌گه‌وره‌کان و پاشانیش شاعیرانی سوّفی به‌چه‌ندین شیوه‌ی جیاواز له‌تیگه‌یشتیان بۆ ئه‌م ئایه‌ته‌ سوودیان بینیوه و له‌ناو شیعه‌کانیادا ته‌وزیفیان کردوه.

ئه‌وه‌ی له‌م ئایه‌ته‌ هه‌لده‌هینجری، بریتییە له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانی نیوان (خودا و نوور، نوور و ئاگر، نوور و چرا، نوور و شووشه، نوور و هه‌ساره و ئه‌ستیره‌کان، نوور و زه‌یت (پۆن)، نوور و پووناکی، نووری له‌ نوور په‌یدابوو، ...هتد). له‌لایه‌کی تر ئه‌م ئایه‌ته‌ نوینه‌رایه‌تی تیگه‌یشتیکی تاییه‌ت له‌ناو قورئانی پیرۆزدا ده‌کات، که‌ زۆرتهرین و قوولتهرین ته‌ئویل و لیکدانه‌وه‌ له‌خۆده‌گری.

قورئان جگه‌ له‌وه‌ی سووره‌تیکی ته‌واوی به‌ناوی نوور کراوه، به‌زێتر له‌ ده‌ واتاش هاتوه ^(٢)، که‌ دیارترینیان به‌ واتای خودا، پیغه‌مبه‌ر و قورئان هاتوه. له‌لایه‌کی تریش فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ریش له‌ ده‌ستنیشانکردنی ئه‌م نووره‌ی خودا خالی نین، له‌و پوانگه‌وه‌ ده‌فه‌رمووت: (ان للّٰه سبعین الف حجاب من نور وظلمة لو کشفها لاحرقت سبحات وجهه کل من ادركه بصره) ^(٣).

٢-١. نوور له‌ تیگه‌یشتی سوّفیانه‌دا:

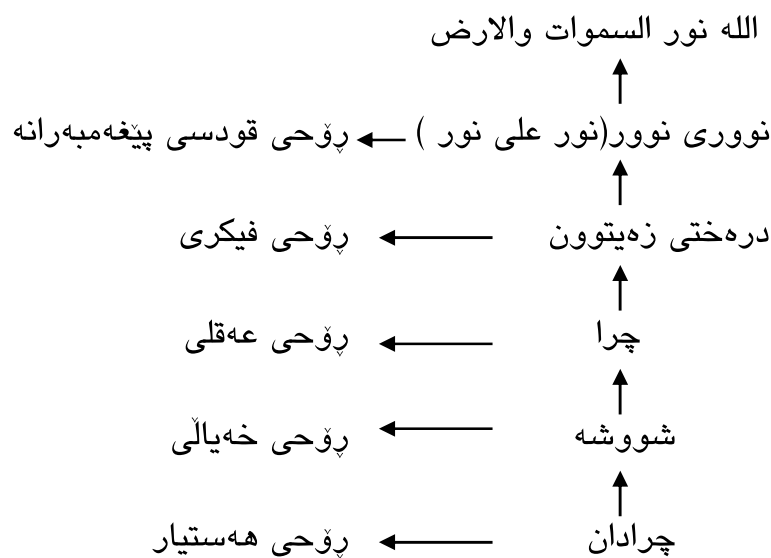
بیگومان هه‌ر خودی لیکدانه‌وه‌ بۆ قورئانی پیرۆز به‌ بی له‌ قالبدانی له‌ چوارچیوه‌ی رێباز و میتۆدی جودا، تیگه‌یشتی جۆراوجۆر هه‌لده‌گری، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر هه‌لکه‌وته‌ی چینی وشه‌ و رسته‌کانی و هیزی

واتاییه‌که‌ی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو ئه‌وانه‌ی له پ‌وانگه‌یه‌کی تاییه‌ته‌وه له قورئان راده‌مینن، ئه‌وا به‌گوێره‌ی ئه‌و پ‌وانینه، تیگه‌یشتنی تاییه‌ته‌ده‌سازئ، به‌تاییه‌تی عاریفه‌گه‌وره‌کان و زانا دیاره‌کانی جیهانی ئیسلامی به‌دریژایی میژوو توانیویانه واتای وا هه‌لبکرینن، که دواتر مشتومری زۆری به‌رجه‌سته‌کردوو و پاشان شاعیرانیش ئه‌م تیگه‌یشتنانه‌یان تیکه‌لی ناو ده‌قه‌کانی خۆیان کردوو.

ئایه‌تی (نوور) یه‌کیکه‌ له‌و ئایه‌تانه‌ی که زۆرت‌رین تیگه‌یشتنی له‌خۆدا هه‌لگرتوو، به‌جۆریک تیگه‌یشتنه‌کان هینده ورد کراونه‌ته‌وه، وای لئ هاتوو، ئه‌وه‌نده‌ی به‌ره‌و مه‌عنه‌وییه‌ته‌ ده‌بردین، ئه‌وه‌نده واتا پ‌وکه‌شییه‌که له‌خۆیاندا به‌رجه‌سته ناکه‌ن. ئه‌م باره مه‌عنه‌وییه‌ کاتیکی ده‌قی ئه‌ده‌بیش داده‌پۆشی، له‌لایه‌ک ده‌قه‌که به‌ ئاراسته‌یه‌کی ته‌موم‌ژاوی ده‌بات و له‌لایه‌کی تریش ئه‌گه‌ر ده‌قه‌که مامه‌له‌ی تاییه‌ته له‌گه‌ل ئه‌م تیگه‌یشتنانه‌دا بکات بۆ ئایه‌تی نوور و بۆ چه‌مکی نوور، ئه‌وا دوو قات به‌ره‌و نائاسایی واتا و تیگه‌یشتنیکی ئالۆز ده‌چیت، له‌مه‌شدا وێرای شیعریه‌ته‌ به‌خشین به‌ ده‌ق، وه‌رگه‌ریکی شاره‌زایشی گه‌ره‌که، که کۆد و نه‌ینی و لایه‌نی تاریکی ده‌ق پ‌ووناک بکاته‌وه.

(غه‌زالی) یه‌کیکه‌ له‌و زانا و سۆفیه‌گه‌ورانه‌یه، که مامه‌له‌یه‌کی تاییه‌تی له‌گه‌ل ئه‌م ئایه‌ته‌ کردوو و راقه‌یه‌کی پ‌وحيیانه‌ی بۆ چه‌مکی نوور کردوو، له‌وه‌دا مرو‌ف کاتیکی کارلیک له‌گه‌ل ئه‌م چه‌مکه‌ ده‌کات، ئه‌وا ده‌بی قوناغه‌کان بپ‌ری. هه‌روه‌ک چۆن قورئان له‌ ئایه‌ته‌که‌دا نموونه‌ی ئه‌م نووره‌ خوداییه به‌م شیوه‌یه‌ دابه‌ش ده‌کات: نموونه‌ی نووره‌که وه‌ک قه‌ندیلۆکه‌یه‌که، ئه‌م قه‌ندیلۆکه‌یه‌ چرایه‌کی تیدا داگیرساوه، ئه‌م چرایه‌ش له‌ناو شووشه‌یه‌که‌دا، شووشه‌که‌ش له‌ دره‌ختیکه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوو که نه‌ پ‌وژه‌ه‌لاتی و نه‌ پ‌وژئاواییه، به‌ هۆی پ‌ونیک پ‌وشنایی ده‌داته‌وه، ئه‌گه‌ر ئاگری تیدا به‌رنه‌که‌وێت ئه‌وا نووره له‌ نووریکی هه‌تا ئیره واتایه‌کی پ‌وکه‌ش هه‌لده‌گرئ، به‌لام به‌لای غه‌زالییه‌وه، لیکدانه‌وه‌که په‌یوه‌ندی به‌ پ‌وچی مرو‌قییه‌وه هه‌یه و

قوناغ و پله‌کانی ده‌بی ئەم ریزبەندییە بێرپ و ھەر ریزبەندییەکیش پلەییەکی رۆحی مرۆقییە، کە نوورەکە رۆشنی دەکاتەو. ھەر لەم رۆووە (نەسەفی)یش ھەمان را و بۆچوونی ھەییە بۆ ئەوێ تیگەیشتنی نوور بۆ پلەبەندکردنی رۆحی مرۆف بێ و مرۆفەکان دەبی بە برینی سلوکەو ئەم نوورە وەرەگرن، ھەر وەک لەم ھێلکارییە رۆون دەبیته‌و: ^(٤)

لێرەدا دەردەکەوێ، ئەم نوورە وا کارلێک لەگەڵ رۆحی مرۆف دەکات، کە بەھۆی ئەم پلەبەندییەو نوورەکە بناسرێتەو و دواتر پلە بە پلە تا دەگاتە نووری راستەقینەى خودا، کە بەلای ئەوانەو ھەر ئەم نوورە سەرچاوەی نوورەکانی ترە و چۆنیەتی ھاتنیشی لەگەڵ ئەم پلەبەندییانە و دواتر دەستنیشانکردنی جووری رۆحەکان لەم روانگەو تیگەیشتنیکی تەئویلیانەییە و لەو سۆنگەشەو ھەییە شیعر و دەقی سۆفییانە مامەلەى لەگەڵ ئەم چەمکەدا کردووە و لەگەڵ چەند چەمکیکی تریشدا مەدارى کردووە، کە ھەر یەکیک لەوان بۆ تیگەیشتن لە دەقی شیعرى جیگەى دیارە، چونکە ھەموو چەمکەکان دواچار دەوروبەر (سیاق)یکی واتایی دینە کایەو، کە بۆ تیگەیشتنی ئەمپروى دەقی شیعرى گرنگیی تایبەتیان ھەییە.

حه‌سه‌نى به‌سرى (-١١٠ک) ده‌لى: (مه‌به‌ست له‌م ئایه‌ته، ده‌لى
 ب‌پ‌وادارو نوورى یه‌کتاپه‌رس‌تییه، چونکه ده‌لى پیغه‌مبه‌ران نوورانیت‌ره له
 نوورى پ‌ووه‌شى). هه‌ر له‌و چوارچێوه‌یه‌شدا توس‌تورى (-٢٨٣ک)
 له‌باره‌ی ر‌اڤه‌ی ئایه‌تى نوور و له‌ژێر پ‌وشنایى ر‌ایه‌که‌ی هه‌سه‌نى
 به‌سرى پ‌یى وایه: نوور نموونه‌ی قورئانه، وه‌ک چو‌ن چ‌رایه‌که
 "م‌صباح"ه، شووشه‌که "زجاجة"یه، ئەم چ‌رایه مه‌عریفه‌ته، فتیله‌که‌ش
 فه‌رائیزه‌کانه، پ‌ۆنه‌که‌یش د‌لس‌ۆزییه و نووره‌که‌یشی نوورى
 په‌یوه‌ندیک‌ردنه، هه‌رکاتیک د‌لس‌ۆزى هه‌بى، ئەم چ‌رایه د‌ه‌دره‌وشیت‌هوه و
 هه‌ر کاتیکیش ئەم فه‌رائیزه به‌ حه‌قیقه‌ته‌وه په‌یوه‌ست بیت، چ‌رایه‌که‌ش
 به‌ نوور د‌ه‌دره‌وشیت‌هوه^(٥).

مه‌شایه‌خى ته‌سه‌ووف ده‌لین: مه‌به‌ست له‌ نوور له‌م ئایه‌ته‌دا
 نوورى ده‌لى عاریفانه به‌ ته‌وحیدی حه‌ق. هه‌روه‌ک (ته‌هانه‌وى) ده‌لى:
 نوور لای س‌ۆفیه‌کان د‌هرکه‌وتنى حه‌قه له‌ خودی خ‌ویاندا که ئەمه‌ش
 وجوودی حه‌قه. یان به‌ مانایه‌کی تر نوور ته‌جه‌للای زاته، که گ‌وزارشته
 له‌ هه‌موو نووره‌کانی ئەسماء و سیفاتی خوا که د‌ه‌فه‌رمووی (فأینما
 تولوا فثم وجه الله). مادامیش هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان پ‌له‌یه‌کن له‌ نوورى
 حه‌ق، ب‌ۆیه نوورى حه‌قیقه‌تیش ئەوه‌یه که غه‌یری خ‌وی پ‌ۆشن ب‌کاته‌وه،
 ئەگه‌ر وا نه‌بوو پ‌یى ناوترى نوور، له‌به‌ر هه‌ندییه خ‌ور نووره، مانگ
 نووره، چ‌را نووره، به‌و مانایه‌ش نا که له‌ خودی خ‌ویاندا پ‌ۆشن، به‌ل‌کو
 به‌و مانایه‌ی که د‌ه‌ورو به‌ری خ‌ویان پ‌ۆشن د‌ه‌که‌نه‌وه. له‌و س‌ۆنگه‌یه‌ش
 ئاو و ئاوینه با ب‌و خ‌ویان پ‌ۆشن بن، به‌لام نووریان پ‌ی ناگوت‌ری،
 چونکه د‌ه‌ورو به‌ریان پ‌ۆشن ناکه‌ن. له‌به‌رئ‌ه‌وه (الله) پ‌ۆشنکه‌ره‌وه‌ی
 ئاسمان و زه‌وى و ر‌ۆحه‌کانه و هه‌موو نووره‌کان له‌و سه‌رچاوه
 د‌ه‌گرن.^(٦)

هه‌موو ئەم ر‌ا و ب‌ۆچوونانه و ر‌ا و ب‌ۆچوونی عاریف و گه‌وره
 زانای تر، ه‌وشمان له‌سه‌ر ئەوه د‌ه‌سه‌نگریننه‌وه، که خودا ب‌ۆیه نوورى
 ئاسمان و زه‌وییه و خ‌وی نوور و پ‌وشنایى د‌ه‌خاته ده‌لى به‌نده، تا د‌ل

ببیتە سەرچاوه‌ی پۆشناییه‌کان و له دله‌وه هه‌نگاوه ستراتیژییه‌کانی
چوونی مروّف به‌ره‌و و یسأل و حه‌قیقه‌ت و یه‌قین بچن!

١. چه‌مکی نوور له شیعرى جزیری دا :

مه‌لای جزیری وه‌ک شاعیریکی و له هه‌مانکاتدا زانا و سوڤیه‌کی
سه‌رده‌می خۆی، پیاوی ناو که‌شی سوڤییه‌یه‌ی سه‌رده‌می خۆی بووه،
به‌ جۆریکی و یپرای بنه‌ماکانی سوڤیه‌یه‌یه‌ی، کاریه‌یه‌یه‌ی قورئانی
پیرۆزیشی به‌سه‌ره‌وه‌یه و هه‌ر له‌م سوڤیه‌یه‌یه‌وه خۆی له چه‌مکی نوور
نه‌بواردووه و له سیاقی جۆربه‌جۆردا به‌کاری هیناوه و په‌یڕه‌وی
بنه‌ماکانی سوڤیه‌یه‌یه‌ی و روانینه‌ قووله‌کانی مه‌عنه‌وییه‌تی کردووه، که
دواتر له‌گه‌ل بونیادی وینه‌ی شیعریدا ئاوێزانی کردوون.

ئه‌وه‌ی له دیوانی (جزیری) دا هه‌لده‌هینجری، تایبه‌ت به‌ چه‌مکی
نوور، بریتییه له دوو شیوان، شیوانیکیان راسته‌وخۆ راڤه‌ی ئایه‌تی
قورئانی و فه‌رمووده‌کانی پینغه‌مبه‌ره، که ئه‌مه وه‌ک جۆریکی له
تیکه‌ه‌لکیش و ده‌ق‌اوێزانی ئایینی مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌کری. هه‌رچی
دووه‌میان هه‌ڵبژێردنی وینه‌یه‌که به‌ هه‌وینی نوور، که هه‌لگری بنه‌مای
سوڤییه‌یه‌ی و واتاگه‌لیکی تایبه‌تییه که لیکدانه‌وه‌کان له‌گه‌ل چه‌مکی تری
شیعریدا خۆی په‌یوه‌ست ده‌کات. بۆیه له‌م ڕووه‌دا لێی راده‌مێنین:

٢-١. نوور وه‌ک بنه‌مایه‌ک بۆ راڤه‌کردنی جودا :

له سوڤیه‌یه‌ی ئه‌وه‌ی جزیری وه‌ک شاعیرانی سه‌رده‌می خۆی به
قورئان و فه‌رمووده‌کانی پینغه‌مبه‌ر(د.خ) کاریه‌یه‌یه‌ی بووه، بۆیه له‌نیو جۆری
ئه‌م کاریه‌یه‌یه‌ی ربه‌ونه‌دا، چه‌مکی نووریش بیه‌ش نییه له‌و که‌ره‌ستانه‌ی که
شوێنیکی دیاریان له‌ناو شیعره‌کانی جزیریدا هه‌یه، له‌به‌رئه‌وه ده‌توانین
له‌ژێر پۆشنایی ته‌فسیری زاناو عاریفه‌کان بۆ ئه‌م ئایه‌ته، چه‌ند
بنه‌مایه‌ک ده‌ستنیشان بکه‌ین و خۆمان وه‌ک وه‌رگریکی دابنێین بۆ
کارلێکردن له‌گه‌ل چه‌مکه‌که‌دا، چونکه کاتیک ئێمه وه‌ک وه‌رگر مامه‌له‌

له‌گه‌ل چه‌مكى نوور ده‌كه‌ین، ده‌بى هه‌موو ئه‌و سیاقانه‌ش بدۆزینه‌وه كه وشه‌كه‌ی له‌گه‌ل دیت، بۆ ئه‌وه‌ی رۆانینی شاعیر وه‌ك په‌یره‌وكاری چه‌مكه‌كه‌ رۆون بێت. بێگومان شاعیریش وه‌ك لاسایی‌کردنه‌وه‌یه‌ك بۆ فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراق و سوڤیگه‌ری به‌تایبه‌تی لاسایی هه‌ریه‌ك له (سوهره‌وه‌ردی) ^(٧) و (نه‌سه‌فی) كرده‌وه‌ته‌وه، كه ده‌توانین ئه‌م شیوانه‌ی لی ده‌ستنیشان بكه‌ین.

٢-١-١. نووری نار:

جزیری وه‌ك سوڤیه‌كانی پیش خو‌ی ئه‌م بنه‌مایه‌ی یه‌كلا‌کردۆته‌وه، كه نوور له ئاگرى مه‌عنه‌وییه‌ته‌وه سه‌رچاوه ده‌گرئ، هاتنی ئاگریش بۆ ناو سیاقی شیعرى بریتیه‌ی له ئاگرى عیشق، به‌و پیه‌ی تینه‌گه‌رمیه‌كه‌ له ئاگره‌وه و رۆشنایی به‌خشینه‌كه‌ش له نووره‌وه، به‌ ئاوێته‌کردنی هه‌ردووکیان عیشق و گه‌یشتن به‌ حه‌قیقه‌ت دیته‌دی:

بى نوور و نارى موحبه‌تى بى نه‌قش و وه‌صفى قودره‌تى

ناچين مه‌قامى وه‌صله‌تى نور لنا واللیل داچ / ١١٢

لیره‌دا وێرای باس‌کردنی نوور و ناره‌كه، له‌گه‌لێشیدا فريکۆئیسه‌کانی قودره‌ت و مه‌قامی وه‌سله‌تیش ئاماژه‌يان بۆ کراوه. له‌لایه‌كى تر به‌لای جزیرییه‌وه ناره‌كه سه‌باره‌ت به‌ مروڤه‌وه ده‌بى عیشق به‌ره‌م به‌یئنی و وا بکات جه‌سته بسووتینی بۆ ئه‌وه‌ی رۆح بگاته‌یه‌قین و به‌ وه‌سل شاد بى. وه‌ك ده‌لی:

موحبه‌تا سوورى دو قسمه قوفل و مفتاح و طلسمه

هن ژ پروحن هن ژ جسمه نار و نووره هن هه‌وايه / ٢٦٢

تا ده‌گاته:

هه‌ر كه‌سى موحبه‌ت ژ پروحه موبته‌لاى نوورا سوووحه

وى د دل دا سه‌د جوووحه جه‌ذبه و له‌رزین و تايه / ٢٦٣

جزیری پیچه‌وانه‌ی هه‌ندى حاله‌تى مه‌ولانای رۆمى، نارى نه‌کردۆته‌ دژی نوور، چونکه به‌ لای مه‌ولانا (نار وێرای ئه‌وه‌ی دژی

نووره، دركه‌شه له ته‌ماع و خۆپه‌رستى و كردارى خراپه و ئەم ئاگرى ئاره‌زووبازییەش ته‌نیا به نوور ده‌كوژیتەوه^(٨)، له كاتێكدا لای جزیری هاوشیوهی غه‌زالى تیگه‌یشتنى بۆ فتیله‌ی ئایه‌ته‌كه‌ی نوور بریتییه له سووتان به‌ره‌و گه‌یشتن به وه‌سل و یار و نووری نوور.

٢-١-٢. نووری نۆشین:

هاویه‌كبوونی نوور له‌گه‌ڵ نۆشینى خواردنه‌وه‌یه‌ك جوړیك له نائاسایی بوونی واتایی دینیته‌كایه‌وه، به‌لام ئەمه بنه‌مایه‌كى سۆفییانه‌ی هه‌یه، به‌و پێیه‌ی مرۆف لیژده‌دا له‌و دیو سروشت مامه‌له‌ ده‌كا، له‌وه‌شدا ده‌چیته‌ ریزی فریشته‌كان و له‌و نیوه‌نده‌شدا خۆراك و خواردنه‌وه‌كان خۆراك و خواردنه‌وه‌ی دونیایی نین، به‌لكو هی ئاسمانین و هه‌لبه‌ت بۆ رۆحیش ته‌نیا نوور خورد و خۆراكه، له‌به‌رئێوه‌ باشتترین خواردنه‌وه‌ی نوورانی بریتییه له شه‌پاب، كه ئەمه‌ش بۆ خۆی ته‌ئویلیكى گه‌ره‌كه، به‌لام به‌كاره‌ینانی نوور وه‌ك هاوشانی بۆ وشه‌ی باده و شه‌پاب، ده‌لاله‌تیكى رۆحی هه‌یه و پله‌یه‌كى به‌رزى نووری ئیلاهییه كه وه‌سل و حه‌قیقه‌تى تیدا ده‌سه‌نگریته‌وه^(٩):

حه‌تتا ب نوورا باده‌یى رهنگین نه‌كى سه‌ججاده‌یى
دووری ژ وئ شه‌هزاده‌یى دوو دانه‌یا گه‌ردهن ژ عاج/١١٢

لیژده‌دا جزیری ئەمه‌ی كردۆته مه‌رج، كه ده‌بى به نووری باده، واته نووری راسته‌قینه كه نووری خودایه، ده‌بى ئەو به‌رماله‌ رهنگین بى بۆ ئەوه‌ی په‌یوه‌ندى په‌رستش‌كه‌ بپیته په‌یوه‌ندییه‌كى دوولایه‌نه‌و گیرابوونه‌كه مسۆگه‌ر بى، كه په‌رستنیكه، دووره له هه‌موو په‌یوه‌ندییه مادییه‌كان (الا لله الدين الخالص). به جوړیك ئەم به‌رماله‌ په‌رستشى ته‌واوی لى ناكه‌ویتەوه، ئەگه‌ر به نووری باده رهنگ نه‌كړى، چونكه هاتنى باده‌كه له فه‌ره‌هنگى سۆفییانه‌دا سه‌ره‌تای عیشقى ئیلاهییه و له‌گه‌ڵ زاراوه‌كانى تری شه‌پابدا چوارچیوه‌یه‌كى واتاییان هه‌یه^(١٠).

۲-۱-۳. نوور خودایه:

وێپرای ئه‌وه‌ی به‌ پشسته‌ستن به‌ ئایه‌تی (الله نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، خودا به‌ سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی پۆشنایی زه‌وی و ئاسمان ده‌زانری، له‌لایه‌کی تریش نوور و خودا یه‌کسان ده‌بن، به‌ جۆریک به‌ لای سۆفیه‌کان و هه‌روه‌ها حیکمه‌تی ئیشراقیش نوور و تاریکی به‌رامبه‌ر یه‌کتر نین، چونکه‌ به‌ لای ئه‌وانه‌وه‌ به‌رامبه‌رییه‌که‌ له‌ بوون و نه‌بووندایه‌، واته‌ خودا و بوون بریتییه‌ له‌ نوور، هه‌ر جیگایه‌ک که‌ خودای نه‌بی تاریکاییه‌ و عه‌دمه‌، بۆیه‌ به‌و هۆیه‌وه‌ له‌ فه‌لسه‌فه‌ی شیخی سه‌هره‌وه‌ردی، نوور بۆ هه‌موو شوێنیک ده‌چێ، به‌لام تینی نووره‌که‌ به‌ گوێره‌ی هه‌بوونه‌که‌ و ئاماده‌یی که‌سه‌که‌ ده‌گۆرێ و ده‌دره‌وشیته‌وه‌^(۱۱). هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م پوانینه‌وه‌، سۆفیه‌کان به‌ مرقۆی نووری ناو ده‌نرێن، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر دوو هۆیه‌، یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وان برۆیان وایه‌ نوور بناغه‌ی بوونه‌ و له‌و رێگایه‌وه‌ حه‌قیقه‌تی بوونه‌وه‌ره‌کان پۆشن ده‌بیته‌وه‌. دووه‌مینیان برۆیان وایه‌ خودا دل به‌ هۆی کۆششه‌وه‌ پۆشن ده‌کاته‌وه‌، سۆفیه‌کانیش به‌هۆی ئه‌م پۆشنایییه‌ی دلانه‌وه‌ هه‌ندێ شتی په‌نه‌انیان بۆ ئاشکرا ده‌بی.^(۱۲) له‌وه‌شدا (جزیری) هه‌مان بۆچوونی هه‌یه‌ و نوور به‌ بنه‌مای بوون داده‌نی و پێی وایه‌ پێش دروستبوونی هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان نوور هه‌بووه‌ و دواتر هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان به‌ ئه‌ندازه‌ی کۆششی خۆیان ئه‌م نووره‌یان به‌رکه‌وتوه‌:

نوورن ژ سه‌ر هه‌تتا قه‌ده‌م نه‌ققاشی سه‌رمه‌شقی قه‌ده‌م
پێ زه‌ییناند له‌وحی عه‌ده‌م یه‌ک یه‌ک دوان دا چه‌شنه‌ دا ۵۳/

جزیری له‌ دیوانه‌که‌یدا زیاتر له‌ ۱۱۵ جار وشه‌ی نووری به‌کارهێناوه‌ و ته‌نیا له‌ قه‌سیده‌ی (الله سه‌حه‌ر)دا ۳۷ جاری هێناوه‌، وێپرای ۱۷جاریش وشه‌ی ته‌جه‌لالا، که‌ به‌شی زۆری یه‌کسانکردنی نووره‌ له‌گه‌ڵ خودا و ڕاڤه‌ی ئایه‌ته‌که‌ی نووری قورئانی پیرۆزه‌.

٢-١-٤. نووری به‌رزەخ:

له نووری زۆر نزیکى خودا که به نووری ئەقەرب ناسراوه، دوو شت دەرده‌چن، یه‌کیکیان به‌رزەخ و ئەویتريش نووری موجه‌پرەد، چونکه له نووری ئەقەربدا دوو حالەت هه‌یه، یه‌کیکیان هه‌ژاری خود که لێره‌دا به پێوه‌ری نووری نوور له خودی مروّفا دێته بینین، به واتایه‌ی نووری هه‌ژاری پێویستی به نووری ده‌وله‌مه‌ند (غه‌نی) هه‌یه، که نووری خودایه، له‌م هه‌ژارییه‌شدا سییه‌ر به ده‌ست دێ، که ئەمه‌یان به‌رزەخی بالایه، که له‌م جیهانه‌ زۆر گه‌وره‌تره، دواتريش له کاروباری شه‌ریعه‌دا هه‌مان خه‌ملاندنی عه‌رش-ی بۆ ده‌کری^(١٣).

جزیری ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ی فه‌راموۆش نه‌کردوه و له‌نیۆ ئەم پۆلینکردنه‌ی بۆ نوور، ئەم به‌رزەخه‌ی نزیک له عه‌رش ته‌ماشاکردوه و له سه‌ره‌تاکانی هینانه‌یی نووری موحه‌مه‌دی داناوه:

سه‌رچه‌شمه‌یا ئی به‌رزەخی به‌حرا جه‌مه‌د دابوو په‌خی
فه‌یضه‌ک ژ نوورا به‌رزەخی داگرت و گه‌ه گه‌ه فووره‌دا ٦٠/

٢-١-٥. نووری ئەحمه‌دی:

نووری ئەحمه‌دی بابەتیکی عیرفانی و سۆفیانیه و له‌ میژووی عیرفانی رۆژه‌لاتیدا شوینیکی دیاری هه‌یه، به‌تایبه‌تی لای (سوهره‌وه‌ردی) و (غه‌زالی) و که پیشتری‌ش لای حه‌للاج به حه‌قیقه‌تی موحه‌مه‌دی ناسراوه.^(١٤) هه‌روه‌ها له ده‌قی شیعرى (مه‌ولانای رۆمی)ش راشکاوانه‌ باسکراوه، بابەته‌که‌ش له‌وه‌دا خۆی به‌رجه‌سته ده‌کات، که دواى دروستبوونی وجوود له‌لایه‌ن خوداوه، سه‌ره‌تای هه‌موو شته‌کان له نووری خوداوه نووری موحه‌مه‌دی پێغه‌مبه‌ریش (د.خ) دروستبووه، جزیری‌ش ئەم پاستیه‌ی زۆر به راشکاوانه‌ ده‌ربپوه:

نووره‌ک ژ نووری وی قه‌ کر گه‌نجا ظووه‌وری پێ قه‌کر
که‌نزا خوه‌ قوفل و مفته‌کر هیژ وی د قوفل و مفته‌دا
حوسنه‌ک مونه‌ززه‌ه سه‌ووړاند نوورا حه‌یبب ژ ئی ئافراند
عاله‌م د کونه‌ی حه‌ییراند (روح القدس) جان نه‌فخه‌دا ٥٨/

تا ده‌گاته:

ناری ژ نوورا ئه‌حمه‌دی سررا صفاتی سه‌رمه‌دی
د ئایینه‌یا ذاتی خوه‌دی که‌شفا که‌مالاتی خوه‌دا ۵۹/

۲-۲. لقه‌کانی نوور:

ده‌توانین له‌ژیر پۆشنایی بۆچوونی (عه‌ینولقوزاتی هه‌مه‌دانى) دوو
جۆر له (نوور) دیاری بکه‌ین، ئه‌وانیش نووری نوور (نووری ئه‌حمه‌دی)
و هه‌روه‌ها نوور له تاریکی (نووری ئیبلیسى):^(۱۵)

۱- ئافتاب (فلما رأى الشمس بازغة)	{	۱- نوور له نوور	
۲- پۆژ (والنهار اذا جلاها)		{	(نووری ئه‌حمه‌دی و سیفاتی)
۳- عه‌رش			
۴ جه‌مال (ان أرواح المؤمنین من نور جمال الله)			
۵- سه‌لام			
۶- خه‌توخال			
۷- مه‌شریق			
۸- ئه‌زهل			

۱- ماهتاب (فلما رأى القمر بازغا)	{	۲- نوور له تاریکی (زولمه‌ت)	
۲- شه‌و (واللیل اذا یغشاها) و (واللیل اذا یغشى)		{	(نووری ئیبلیس و سیفاتی)
۳- زه‌وی			
۴- جه‌لال (پۆحی کافران له نووری جه‌لاله‌)			
۵- نه‌فره‌ت			
۶- زولف و چاو (نیشانه‌ی ئیبلیس)			
۷- مه‌غریب (نووری په‌شی عزرائیل)			

۲-۲-۱. بنه‌ماکانی نووری نوور (نووری ئه‌حمه‌دی):

جزیری هه‌مان ئه‌و پێچکه‌یه‌ی گرتووه‌، که ئه‌م خسته‌یه له‌سه‌ری
پۆیشه‌تووه‌، به جۆریک له دابه‌شکردنی چه‌مکه‌کان بۆ هه‌ریه‌که له

نووری ئەحمەدی و نووری ئیبلێسی هه‌نگاوه‌کانی به‌ گوێره‌ی گونجانی که‌ره‌سته‌ شیعریه‌که‌ له‌ به‌رژوه‌ندی پوونکردنه‌وه‌ی چه‌مکی (نوور) هه‌تاوه‌. له‌وه‌شدا وه‌رگر (المتلقي) ناتوانی به‌بی‌ ره‌چاوکردنی ئەم خسته‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌ شیکردنه‌وه‌یه‌کی زانستانه‌ بۆ چه‌مکی نوور ئەنجام دای، به‌تایبه‌تی له‌ هاتنی سیاقی چه‌مکی نوور و فیله‌ده‌ واتاییه‌کانی، که‌ هه‌موو جاری له‌گه‌ڵ چه‌مکی تر دا خۆیان گونجانده‌وه‌. بۆیه‌ ده‌توانین به‌م شیوه‌یه‌ پۆلێنێان بکه‌ین:

٢-١-١. په‌یوه‌ندی نوور و ئافتاب:

وێرایی ئەوه‌ی نوور و ئافتاب له‌ رۆشنایی به‌خشین هاوبه‌شن، به‌لام هاتنی هه‌ردوو وشه‌که‌ له‌یه‌ک سیاقدا مه‌دلوه‌لی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه‌، به‌ جوړیک ئەگه‌ر (خۆر حه‌قیقه‌تی نووری خودا و خودی یه‌کتاییه‌) ^(١٦)، ئەوا چۆن نووری راسته‌قینه‌ بریتیه‌ له‌ نووری نووره‌کان (نور الانوار)، به‌ هه‌مان شیوه‌ش خۆر- ئافتاب سه‌رۆکی ئاسمانه‌ و چه‌ندین نووری تری گه‌ردوون له‌ودا سه‌رچاوه‌ ده‌گرن ^(١٧). بۆیه‌ ماده‌م هه‌ردووکیان نوور به‌ ئەوانیتر ده‌به‌خشن، ئەوا په‌یوه‌ندییه‌کانیان پته‌و ده‌بی و له‌و روانگه‌وه‌ش بنه‌مای عیرفانی له‌و سۆنگه‌وه‌ ئەم په‌یوه‌ندییه‌ به‌دیارده‌خات، به‌ جوړیک هاتنیان له‌یه‌ک سیاقدا ئەو سه‌هرنجه‌ ده‌نه‌خشین، که‌ هه‌لبێژاردنی ئافتاب وه‌ک چۆن بۆ ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ریش سه‌ره‌تای هه‌ولدان بووه‌ بۆ دۆزینه‌وه‌ی خودا له‌و ڕیگایه‌وه‌، ئەوا بۆ شیعریش بۆ چینی وینه‌که‌ ده‌لاله‌ته‌ له‌ نووری خودا و نووریک که‌ له‌ نووری ئەحمەدی یان نووری ئەنواره‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌. وه‌ک ده‌لێت:

ئافتابی کو نه‌ ته‌صویر ژ حوسنا ته‌ بتن

(نورها فی نظری ظلمة داج وحلک) ٢٠٨/

ئەم دێره‌ ئەوه‌ پوون ده‌کاته‌وه‌، نووری ئافتاب ئەگه‌ر له‌ یاره‌وه‌ سه‌رچاوه‌ نه‌گرێ ئەوا ده‌بیته‌ تاریکی، واته‌ هه‌لبێژاردنی ئافتاب بۆ

نووره‌که، نیشانه‌ی لووتکه‌ی به‌هیزییه، چونکه سه‌رچاوه‌که‌ی نووری راسته‌قینه‌یه، بۆیه ئه‌گه‌ر لای ئه‌و نه‌هاتبێ، با به‌ ناو ئافتابیش بێ، به‌لام هه‌ر ده‌بیته‌ پووناکیی جه‌سته‌یی و دوا‌جاریش سه‌رچاوه‌که‌ی له‌ تاریکییه‌وه‌ به‌رجه‌سته‌ ده‌بی. هه‌ر له‌ژێر ئه‌م پۆشناپییه‌شدایه‌ خسته‌که‌ ئافتاب ده‌خاته‌ سه‌رووی فیله‌ده‌کانی تر، که‌ له‌ چوارچیوه‌ی نووری نووره‌وه‌ مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کری.

٢-١-٢. په‌یوه‌ندی نوور له‌گه‌ل پۆژ:

مه‌به‌ست له‌ پۆژ بریتییه‌ له‌ (النهار)، که‌ پێچه‌وانه‌ی شه‌وه‌ و خودا له‌ قورئاندا سویندی پێ خواردوو کاتیک ده‌فه‌رمووی: (والنهار اذا جلیها). به‌لام له‌ پوانگه‌ عیرفانییه‌که‌وه‌، (پۆژ: نووری که‌ و پواله‌تی خودایه‌تییه‌ و ده‌رخه‌ری وه‌سفه‌ پیرۆزه‌ بیگه‌رده‌کانی خودایییه‌ و به‌په‌تی هه‌موو خولقی‌نراوه‌ په‌گه‌زییه‌که‌نه‌.. پۆژ خاله‌ نه‌ینییه‌که‌نه‌ و جغزی نووره‌که‌نه‌) ^(١٨)، له‌و پوانگه‌وه‌ش جزیری دوا‌ی ئه‌وه‌ی باس له‌ نووری ئه‌حمه‌دی ده‌کات، له‌و نووره‌شه‌وه‌ باس له‌ ته‌جه‌لالا‌کردنه‌که‌ی ده‌کات، که‌ چۆن دواتر وێرای عه‌قل و پۆح، پۆژیش له‌ قه‌وسی قوببه‌دا خۆی نواندوو:

ئه‌ف ره‌نگ ته‌جه‌لالا‌کر سو‌بووح ساقی ژ شه‌ه‌کاسا فوتووح
مه‌ی پیه‌ته‌ جاما عه‌قل و پووح پۆژ بوو د قه‌وسی قوببه‌دا / ٦١

بۆیه‌ لی‌ره‌شدا پۆژبوون، ده‌رخه‌ری نه‌ینییه‌که‌نی خودایه‌، له‌نیو ئه‌م نه‌ینیانه‌شدا نه‌ینی نووری نووره‌ که‌ خودایه‌ و دواتر له‌م نیوه‌نده‌شدا نووری ئه‌حمه‌دی ده‌خه‌ملی.

٢-١-٣. په‌یوه‌ندی نوور و عه‌رش:

عه‌رش یه‌کیک له‌و به‌نهما‌یانه‌یه‌ که‌ نیشانه‌یه‌ بۆ نووری ئه‌حمه‌دی، به‌ جو‌ریک پێچه‌وانه‌ی زه‌وی دێ، ئه‌گه‌ر زه‌وی له‌ ئاستی ئاسمان و خودادا نزم و نه‌وی بێ، ئه‌وا عه‌رش وێرای بلندییه‌که‌ی به‌ شوینی خوداش داده‌نری، شوینیکی‌ش که‌ خودا هه‌ل‌گری، ده‌بی نقومی ناو نوور

بئ، دواتر راسته‌وخۆ ئەم نووره له خوداوه پیش هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌كان
 بۆ پیغه‌مبەر دئ، چونکه له‌لایه‌ك خودا له قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمووی:
 قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ / المؤمنون: ۸۶، هه‌روه‌ها
 له‌لایه‌كى تر ده‌فه‌رمووی: رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ / غافر: ۱۵، له
 فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبهریش هاتووه‌ خو‌رو مانگ و ئەستێره‌كان له‌ نووری
 عه‌رشه‌وه‌ دروستبوون، وه‌ك ده‌فه‌رمووی: حدثنا محمد بن یونس
 العصفري قال ثنا يزيد بن عمرو بن البراء الغنوي قال ثنا معقل بن مالك
 قال ثنا عبد الرحمن بن سليمان الأنصاري عن عبيد الله بن أبي بكر بن
 أنس قال سألت أنس بن مالك عن ثلاث خيال عن الشمس والقمر
 والنجوم من أي شيء خلقن فقال حدثني رسول الله صلى الله عليه
 وسلم إنهن خلقن من نور العرش.^(۱۹) یان: جوانیی یوسف له‌ نووری
 کورسی و جوانیی پیغه‌مبهریش له‌ نووری عه‌رش سه‌رچاوه‌ی گرتووه
 وه‌ك ده‌فه‌رمووی:

هبط جبرائيل فقال: إن الله يقول: حبيبي إني كسوت حسن يوسف
 من نور الكرسي وحسبك من نور العرش (۲۰).

جزیریش هه‌مان ئەم بنه‌ما عیرفانییه‌ی زۆر به‌ روونی ره‌چاو
 کردووه‌ و راسته‌وخۆ له‌ خوداوه‌ ئەم نووره‌ دیته‌ ناو عه‌رش و له
 عه‌رشه‌وه‌ ته‌جه‌للا ده‌کات و ده‌دره‌وشیتته‌وه‌ و له‌پاشان ناوه‌كان
 دروست ده‌بن که بنه‌مان بۆ هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌كان. وه‌ك ده‌لئ:

نوورا ته‌جه‌للا هاته‌ عه‌رش	ئه‌سما هه‌می لی بوونه‌ نه‌قش
شه‌وقا د وان چوو تا ب فه‌رش	ئسما ب ذاتی سه‌جده‌دا / ۵۹
کاتب قه‌له‌م دیسا گه‌راند	ئسمه‌ک ژ ئسما سه‌ووراند
کورسی ژ نووری ئافراند	جه‌نناتی خولد و سدره‌دا / ۶۰

۲-۱-۴. په‌یوه‌ندی نوور و جه‌مال :

وێرایی ئەوه‌ی جه‌مال خه‌سله‌تی خوایه‌ و نووریش ناوی خوایه‌
 هه‌ردووکیان یه‌کتربرپێشن له‌ پرسى نووری ئەحمه‌دیدا، به‌ جو‌ریک خودا
 جوانه‌ و جوانانیشی خو‌شده‌وین، له‌ هه‌مان کاتدا هه‌موو نووریک ده‌بی

جوان بئ، چ جای ئه‌وهی نووری نوور که نووری بنه‌پهت و سه‌ره‌تایه. جزیری ئه‌م هاوکیشه‌یهی به‌و ئاقاره بردووه، که مرۆف و جیهانی دونیایی مادام سیبه‌ری نووری راسته‌قینه‌یه، واته ئیمه له نووری خوداوه رۆشنایی وهرده‌گرین و رۆحی بروادارانیش له نووری خوداوه وه‌دیها‌تووه، بۆیه به‌جه‌مالی خوداش ئیمه به‌رچاومان روون ده‌بئ و ده‌توانین پئ بکه‌ین و دیدهمان به‌ساغی ده‌مینیتته‌وه. به‌واتیه‌کی تر دووربوون له‌نوور و جوانیی خودایی، واته بئ چاو مانه‌وه و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ته‌جه‌للای راسته‌قینه، که بریتیی له‌نووری ئه‌حمه‌دی. وه‌ک ده‌لی:

نووری چه‌شمی مه‌کو عاله‌م مه‌ب چه‌شمین ته‌ددی
ب‌جه‌مالا خوه‌ته‌وه‌ک دیده‌یی بئ نوور کرین ۲۳۳/
یان ده‌لی:

جه‌مالا نوورین صافه د‌وه‌جه‌ی ته‌جه‌للای ۳۹۰/

۲-۱-۵. په‌یوه‌ندی نوور و (خه‌ت و خال):

خه‌ت و خال چ خه‌ت و خالی رۆخسار بئ، یان خه‌ت و خالی نووسین بئ، له‌هه‌ردوو لاوه‌هه‌رب‌ری نوقته‌ی وه‌حده‌ت و یه‌کتاپه‌رستی خودایه، به‌تاییه‌تی له‌یه‌که‌میاندا پرسى جوانی له‌بۆته‌ی ویناکردنی عیشقی زهمینیدا ده‌سه‌نگرینیتته‌وه، به‌و پێیه‌ی خال بنه‌مای ده‌ستپیکردنی هه‌موو رۆبه‌ریکه، واته هه‌موو شته‌کان له‌نوقته‌وه ده‌ست پیده‌که‌ن، بۆیه‌شه‌ئ‌ه‌گه‌ر له‌سیاقی نوور هات، ئه‌وا ده‌چیته‌چوارچیوه‌ی نووری نوور. جزیریش ئه‌م رهنگدانه‌وه‌یه‌ی فه‌رامۆش نه‌کردووه، وه‌ک ده‌لی:

مه‌ژ ده‌ستخه‌تا ته‌رحین شه‌لال خال و خه‌طین نوورا زه‌لال

دانى ل‌صه‌ندووقا ل‌بال مالى مه‌سه‌د قه‌نتار خه‌ط ۱۷۹/

له‌لایه‌کی تره‌وه‌زاراوه‌ی خه‌ط (په‌یوه‌ندی به‌مرۆقی کامله‌وه هه‌یه‌که‌ ئیبن‌عه‌ره‌بی بۆیه‌که‌م جار لێی دواوه‌و مه‌به‌ست له‌مرۆقی کاملیش حه‌قیقه‌تی موحه‌مه‌دییه^(۲۱)). جزیری ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌ جارێکی تر

دووپات ده‌کاته‌وه و ئەم نووره له چوارچیوهی نووری موحه‌ممه‌دیدا
ده‌خاته به‌رباس، کاتیک ده‌لی:

دیسال به‌دری کاتیبی کیشا ژ نوو ژه‌نگار خه‌ط
نوورا پشاندى واهبی ده‌رگردشی په‌رگاری خه‌ط ۱۷۹/

۲-۱-۶. په‌یوه‌ندیی نوور به‌مه‌شریق:

مه‌شریق به‌واتای پۆژه‌ه‌لات، ئەو شوینه‌ی که خۆری لی هه‌لدی،
له‌ئه‌ده‌بیاتی سۆفییانه‌دا شوینیکی گرنگی هه‌یه، به‌وه‌ی (ته‌جه‌لییاتی
زاته)^(۲۲)، به‌تایبه‌ت ئەو کاته‌ی له‌گه‌ل چه‌مکی نووردا به‌ندیوار ده‌بی.
له‌لایه‌کی تر پرسى ئیشراقیش که نوێکه‌ره‌وه‌که‌ی (سوهره‌وه‌ردی)یه و
ئهمیش له‌و چوارچیوه‌یه‌دا تریسکایی وهرده‌گرئ، به‌جۆریک مه‌شریق
له‌به‌رامبه‌ر مه‌غریب داندراوه و وه‌ک چۆن له‌خۆره‌وه‌ پۆشنایی بۆ
هه‌ساره‌کانی تر ده‌چیت، به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌رکه‌وتن تین و وزه‌که‌ی له
ئاوابوون زیاتره. له‌و سۆنگه‌وه‌ش ئه‌ده‌بیاتی سۆفییانه به‌مه‌به‌سته‌وه
نوور له‌سیاقی مه‌شریقه‌وه به‌کار دینئ. ئەگه‌رچی به‌گوێره‌ی ئایه‌تی
نووری قورئان (لا شرقیه ولا غربیه)، نووره‌که بی شوینه، به‌لام له
ئاستی مومکینات و بوونه‌وه‌ردا خۆره‌ه‌لاتن له‌خۆرئاوابوون هیزی
زیاتره.

جزیری ئەم مه‌شریقه‌ی به‌چری ورد کردۆته‌وه و له‌چوارچیوه‌ی
گزنگی به‌یانی و ساتی هه‌له‌هاتنی خۆره‌که‌دا لیکى داوه‌ته‌وه، بۆیه له
چه‌ندین شوین ده‌ربڕینی صوبح و سپیده‌ی به‌کاره‌یناوه و له‌ته‌کیدا
چه‌مکی نووری به‌هیزتر کردووه، ئەمه‌ش ده‌لاله‌ته‌له‌سه‌ر ئەم بناغه
عیرفانییه‌ی، که ده‌روازه‌یه‌کی دیکه بۆ چه‌مکی نوور ده‌کاته‌وه. به
جۆریک له‌گه‌ل چه‌مکی ئەزه‌لیشدا هاوتا ده‌بن و ده‌بنه‌وه به‌شیک له
نووری ئەحمه‌دی (موحه‌ممه‌دی)، کاتیک له‌زاراوه‌ی سۆفیه‌کاندا
(خۆره‌ه‌لات گوزارشته له‌جیهانی پۆح و خۆرئاواش گوزارشته له
جیهانی جه‌سته. خۆره‌ه‌لاتی ئەزه‌ل، دونیای پۆح، دونیای ئەله‌ست،
هه‌ندیک جار به‌خۆره‌ه‌لاتی لاهووتیش گۆ ده‌کرئ، که گوزارشته له

دونیای لاهووتی که له سه‌رووی جیهانی مه‌له‌کووته‌وه‌یه^(۲۳). جزیریش به‌م شیوه‌یه بۆی چووه:

سوبحان ژ په‌مزا خالقی نوورا سپیدا صادقی

ئاڤیته قه‌لبی عاشقی له‌رزین و تاو و جه‌ذه‌دا ۵۲/

له‌ده‌قی تردا زۆر وردبینانه جزیری عیشقی پۆحانی و خو‌شه‌ویستی راسته‌قینه ده‌خاته چوارچیوه‌ی ئه‌وانه‌ی، که به‌ نووری به‌یانیان تاقی ده‌کرینه‌وه. دواتر ئه‌م نووره چه‌ندین برین و جه‌زبه و له‌رزین و تا له‌که‌سه‌که دینه‌کایه‌وه. هه‌روه‌ک ده‌لی:

هه‌ر که‌سی موحبه‌ت ژ پووحه موبته‌لای نوورا سوبووحه
وی د دل دا سه‌د جوووحه جه‌ذه و له‌رزین و تایه ۲۶۳/

۷-۱-۲. په‌یوه‌ندیی نوور به‌ ئه‌زه‌لییه‌ته‌وه:

ماده‌م ئه‌وه ساغکرایه‌وه که نووری نوور دواى دروستکردنی زاتی خو‌ی، نووری ئه‌حمه‌دی دروستکردووه، بۆیه ئه‌زه‌لبوون واته‌ دیرین و هه‌بوون له‌ سه‌ره‌تاوه و بێ سه‌ره‌تایشه، ئه‌مه ده‌بیته خه‌سله‌تی خودا و له‌گه‌ل نووردا به‌یه‌که‌وه ده‌دره‌وشینه‌وه. ئه‌مه وێرایی ئه‌وه‌ی له‌ناو زانستی که‌لامدا ساغبوونه‌وه‌ی بۆ ده‌کرێ، به‌لام به‌ندیواربوونی له‌گه‌ل نووردا، ئه‌و راستیه دووپات ده‌کاته‌وه، که جزیری به‌ ئاگاییه‌وه و پله دواى پله هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌ خوداوه نزیکن ده‌یانخاته چوارچیوه‌یه‌ک و دواتر له‌ ئاقاری نووری ئه‌حمه‌دیدا په‌یوه‌ندییه‌کان و به‌مایه‌کان ده‌ستنیشان ده‌کات. هه‌روه‌ک نوور و ئه‌زه‌ل له‌ یه‌ک دێردا چڕ ده‌کاته‌وه و هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه ئاوا له‌ باره‌ی نوور و ئه‌زه‌لییه‌تی خوداوه ده‌دوێ:

(الله) سه‌حه‌ر گاها ئه‌زه‌ل یه‌لموومی عشقی شوعله‌دا

نوورا جه‌مالا (لم یزل) ذاتی ته‌جه‌للایا خوه‌دا ۵۱/

۲-۲. به‌نه‌ماکانی نوور له‌ تاریکی (نووری ئیبله‌سی):

هه‌موو ئه‌وانه‌ی پێشتر ئاماژه‌یان بۆ کرا، جو‌ریک بوون له‌ نوور، که په‌یوه‌ندییان به‌ تاریکییه‌وه نه‌بوو، به‌لکو له‌ زاتی خوداوه

سه‌رچاوه‌یان گرتبوو، که خودا (واجب الوجود)ه، واته بوونه‌که‌ی پیویسته و پیویستی به بوونیکى تر نییه که بوونه‌که‌ی له‌سه‌ر بوه‌ستینی، له‌و پروانگه‌شه‌وه نوورى خودا لی‌رده‌ا ئه‌سله و هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کانی تر له‌وه‌وه نوور وهرده‌گرن، به‌تاییه‌ت راسته‌وخۆ نوورى ئه‌حمه‌دی یه‌که‌مین تریسکه‌ی به‌رده‌که‌وی.

چه‌مکه دونیاییه‌کان، له‌وه‌دا خویان گرمۆله ده‌کهن، که دونیا به‌ر له‌دروستبوونی ئه‌م شیوه‌یه‌ی، بریتی بووه له‌ته‌نیکى تاریک، له‌م تاریکییه‌وه پروناکی دهره‌ینراوه، جا کارلیککردنی ئه‌م دووانه کاریکى سه‌خته، به‌تاییه‌تی ده‌ستنیشانکردنی جیاوازییه‌کان، واته چۆنییه‌تی لیک هاوێرکردنی نوور و تاریکی، له‌وه‌شدا مروّف ماده‌م مومکیناته و به‌شیک نییه له‌نوورى ئه‌حمه‌دی، چونکه (جیهانی تاریک بریتییه له‌جه‌سته)^(۲۴)، ئه‌م جه‌سته‌یه‌ش ده‌بی به‌چهند قوناغیکه‌وه بروات تا نوورى لی وه‌دیده‌هینری. بۆیه به‌پیچه‌وانه‌ی نوورى ئه‌حمه‌دی ده‌بی هه‌موو ئه‌م ته‌نه پۆشنای به‌خشانه به‌کاربه‌ینری که له‌بنه‌رته‌دا پۆشنای له‌نوورى راسته‌قینه وهرده‌گرن، واته خویان ناتوانن نوور و پۆشنای بۆ خویان دابین بکه‌ن. که ده‌توانین له‌مانه‌ی خواره‌وه‌دا چریان بکه‌ینه‌وه:

(ماهتاب = مانگ، شه‌و، زولف، زه‌وی، نه‌فره‌ت، جه‌لال، مه‌غریب) که هه‌ریه‌کیک له‌مانه وهره‌گرن، له‌و پۆشنتر هه‌یه و پشتیان به‌پۆشنای راسته‌قینه به‌ستوه، که له‌ته‌وه‌ره‌ی نوورى ئه‌حمه‌دی ئاماژه‌مان بۆ کردن. به‌لام ئه‌وه‌ی گرنکه لی‌رده‌ا ئه‌وه‌یه شیعرى سوڤیانه به‌گشتی و شیعرى مه‌لای جزیری به‌تاییه‌تی زۆر وردبینانه ئه‌م پروانینه‌یان به‌رجه‌سته کردوه، به‌جۆریک ماهتاب که پروناکی له‌خۆر وهرده‌گرئ و به‌هۆی خۆره‌وه ده‌توانی تریسکاییه‌کانی په‌خش بکات، بۆیه شاعیر چونکه خۆی به‌که‌سیکی مومکینات ده‌زانئ و هیشتا دل و ده‌روونی پۆشن نه‌بۆته‌وه، خۆی ده‌خاته لایه‌نی "مانگ" ماهتاب و یار و دل‌به‌ریش ده‌خاته لایه‌نی "خۆر" ئاقتاب، که نوورى راسته‌قینه و

ئه‌حمه‌دییە. له‌لایه‌کی تر ئه‌گه‌ر (نووری ئه‌حمه‌دی) نووریکی بیت خودا به‌خه‌سله‌تی (جه‌مال) که‌شفی ناو دل بکا، ئه‌وا بۆ سه‌ر زه‌وی که‌شه‌و و زولف له‌تاریکیدا هاوبه‌شن، ئه‌گه‌ر (خودا به‌جه‌لالی خو‌ی روانییه‌ دل ئه‌وا دله‌که‌فانی ده‌کا و دواتر مه‌حو ده‌بیته‌وه) ^(٢٥) فانییوونیش له‌دونیایه‌ سه‌رزه‌مین هه‌یه. وێرای ئه‌مه‌ش چونکه‌ مه‌غریب نیشاندانی ئاوابوونی نووره، هه‌یزو تینی نووره‌که‌ وه‌ک تینی نووری به‌یانیان نییه، بۆیه ئه‌مه‌ش ئه‌و گوزارشته‌ی لێ ده‌کرێ که‌ نووریکه‌ له‌گه‌ل تاریکیدا به‌یه‌که‌وه‌ ده‌خولینه‌وه‌ و وه‌ک بینینی جیابوونه‌وه‌ی پووناکییه‌ له‌تاریکی. ئه‌مه‌ش که‌م تا زۆر جزیری داویه‌تیه‌ پال خو‌ی و هه‌میشه‌ هه‌ولێ داوه‌ بگاته‌ ئه‌و پله‌یه‌ی که‌ نووری ئه‌حمه‌دی له‌ دلیدا به‌رجه‌سته‌ بکات:

یه‌ک د زاتی سوپ شرینان بوو جه‌مال و حوسن و سوپ

یه‌ک د قه‌لبی ئه‌هلێ دل نارو جه‌لال و جه‌زبه‌ بوو / ٢٩٦

یان:

زولف چوونه‌ سه‌ر نوورا زه‌لال جاره‌ک وه‌ره‌ بایێ شه‌مال

بسکان ژ سه‌ر دیمێ قه‌مال زولفان له‌سه‌ر جوته‌ی ئه‌سه‌د / ١٣٥

یان:

ژ هه‌ردو چه‌شمین ته‌ی مه‌ست و خوونریز

نوورا دو چه‌شمان کێ دی سه‌لامه‌ت / ٩٩

له‌لایه‌کی تر چاو و زولف به‌ نیشانه‌ی ئیبلیس ده‌خه‌ملینرین و زیانیان هه‌یه، به‌وه‌ی (ئه‌سه‌که‌نده‌ر به‌ دوا‌ی ئاوی هه‌یا ته‌وه‌ بوو به‌چاوێک به‌ دوا‌ی که‌وت که‌ له‌ تاریکیدا جیگیر بوو) ^(٢٦) بۆیه‌ هه‌ر پووناکییه‌ک له‌ تاریکایی زولف و چاوه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ بگرێ، به‌ واتای نووریکه‌ له‌ تاریکی دروست بووه. جزیریش ئه‌مه‌ی پوون کردۆته‌وه‌ و کرداری وێرانکردنیان ده‌داته‌ پال:

عالمی وێران دکن زولفین ژ په‌نگین عه‌نبه‌ری

چه‌رخ و په‌روازی ددن جاره‌ک ل بایێ راست و چه‌پ / ٨٣

یان نوور دهرهاتن له‌سه‌ر شه‌و (شه‌ب):
جه‌به‌ت كه‌شفی ژ صوبحی صادق
نووری كو‌قه‌دا ژ سه‌ر شه‌بی دا‌ج/ ۱۰۹
یان:

ئه‌پ‌واحی موقه‌ده‌س شه‌بی قه‌دران ته‌ دخ‌وا‌زن
نو‌ورا ته‌یه مصباحی د قه‌ندیلی هه‌ره‌م دا / ۳۲
له‌ د‌ی‌پ‌یک‌دا (جزیری) دوو لایه‌نی نووری ئه‌حمه‌دی و نووری
ئیبیلیسی پوون ده‌کاته‌وه و به‌شیک له‌ بنه‌ماکانیان ده‌خاته‌ پوو، وه‌ک
ده‌لی:

مه‌ کوفری دی د ئیسلام بی	ژ شه‌رقی ظولمه‌ت و شام بی
ژ زولفان عه‌نبه‌ری خام بی	کناری خال و نیشانی
دو زولفی عه‌نبه‌ر ئه‌فشانن	دو له‌علی شه‌که‌ره‌ستانن
دو چه‌شمی سیحری فه‌تتانن	دلی من وان خه‌ده‌نگ دانی/ ۳۲۲

لی‌ره‌دا بۆ کوفر زولمه‌ت و شام (ئ‌ی‌واره‌ = مه‌غریب) و زولف و
چه‌شمی به‌کاره‌یتاوه و له‌ به‌رامبه‌ریشدا بۆ ئیسلام (شه‌رق و شه‌که‌ر
و خال) ی به‌کاره‌یتاوه، که‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر پیاده‌کردنی واتا جیاوازه‌کانی
نوور له‌لای مه‌لای جزیری‌دا.

ئەنجام:

له كۆتایی ئەم لیکۆلینەوه‌یه‌دا گە‌یشتینه ئەم ئەنجامانەى خوارەوه:

۱- جزیری پیچەوانەى حالەتیکى مەولانای پۆمى، نارى نەکردۆته دژى نوور، بەلکو هاوشیوهى غەزالی تیگە‌یشتنى بۆ فتیلەى ئایەتەکەى نوور بریتییه له سووتان بەرهو گە‌یشتن به وه‌سل و یار و نوورى نوور، که ئەمەش هەنگاوێک زیاتر له خودا و نوورى ئەحمەدى نزیک دە‌بیته‌وه.

۲- جزیری هاوشیوهى سۆفییەکان نوور له‌گە‌ڵ بادە و شە‌پابی ئیلاهی هاوتا دە‌کات و پێى وایه پێش ئەوهى بوونه‌وه‌ر بخولقی نوور هە‌بووه، بۆیه نوور له‌گە‌ڵ خودا یه‌کسان دە‌کات.

۳- جزیری زیاد له ۱۱۵ جار وه‌ک فریکوینس وشەى (نوور)ى پاتکردۆته‌وه، که تە‌نیا له قە‌سیدەى (الله سه‌حه‌ر)دا ۳۷ جارى هیناوه، ئەمەش بایه‌خى زیاد له پادە‌به‌ده‌رى جزیرییه بۆ تیگە‌یشتن و سه‌رسامبوون به‌م وشە‌یه.

۴- جزیری له به‌کاره‌ینانى سیاقى نووردا زۆر کارزانانه نوورى نوور (نوورى ئەحمەدى) له نوورى تاریک (نوورى ئییلیسى) جیا‌کردۆته‌وه و په‌یره‌وى هە‌موو ئەو بنه‌مایانه‌ى کردووه که ئەم نوورانە له‌گە‌ڵ هاوتاکانیان دین، بۆیه له نوورى نووردا که نوورى ئەحمە‌دییە له‌گە‌ڵ چه‌مکه‌کانى عە‌رش، ئافتاب، ئە‌زەل، خە‌توخال، جە‌مال په‌یوه‌ستى کردوون و له نوورى ئییلیسیدا پیچەوانەى بونیاده‌کانى پێشوو، له‌گە‌ڵ جە‌لال و چه‌شم و زولف و عیشقى زە‌مینیدا به‌ندیوارى کردوون، ئەمەش دەر‌خە‌رى ئەو راس‌تییه‌ جزیری به‌ هۆ‌شیارییه‌وه مامە‌له‌ى له‌گە‌ڵ شیوه‌کانى نوور کردووه، دواتر سه‌رى کێش‌اوه بۆ چینیکی جوان له‌ناو چوارچیوه‌ى ده‌قى شیعریدا.

په‌راویزه‌کان:

* جزیری، ناڤی وی (ئهممه‌ده و ناڤی بابی وی (محه‌مه‌ده، خه‌لکی (جزیرا بۆتان)ه. ل سالا (٩٧٥)ی مشه‌ختی به‌رانبه‌ری (١٥٦٧-١٥٦٨) زایینی ژ دایک بوویه و ل سالا (١٠٥٠)ی مشه‌ختی، به‌رانبه‌ری (١٦٤٠)ی زایینی چوویه به‌ر دلوقانیا خودی. شیخ ئهممه‌دی جزیری ناسناڤین (مه‌لی، مه‌لاو نیشانی) و هوزانین خودا بکارئیناینه.

ده‌می ژ یی وی (٣٢) سال، ل گوندی (سترباسی) ل نزیکى ئامه‌دی- و ژ مه‌لایه‌کی دبیزنی: (مه‌لا طاه‌ا) ئیجازا مه‌لاتی وهرگرت و بوو مه‌لایه‌کی دوازه علم، و بوو ئیک ژ سه‌یدایی مه‌دره‌سا (سۆر) ل جزیری. مه‌لایی جزیره بی دوونده‌ه بی چووی چونکی ژن نه‌ئینابوو و گۆرا وی یی د سه‌رداڤه‌کیفه ل ئاڤاهی مه‌دره‌سا (سۆر).

(دیوانا مه‌لایی جزیری، ته‌حسین ئیبراهیم دوسک، چاپا دووی، چاپخانا وه‌زاره‌تا په‌روه‌ردی/ هه‌ولیر، ده‌زگه‌ها سپیریژ یا چاپ و وه‌شانی/ ده‌وک، ٢٠٠٥، ل ١٩-٢٦.

** بۆ ئهم لیكۆلینه‌ویه دیوانی مه‌لای جزیری، ساغکردنه‌وی تحسین دۆسکی، کراوته‌که‌ره‌سته و له‌به‌ر زۆر هاتنی نمونه‌کان، په‌راویزمان بۆ دانه‌ناوه و دواى هه‌ر نمونه‌یه‌ک به‌ ژماره ئاماژه‌مان به‌ لاپه‌ره‌که‌ی کردووه.

١- سورة النور، ئایه‌تی ٣٥.

٢- له‌وانه:

أ- به‌ واتای ئایینی ئیسلام له‌ ئایه‌تی (یریدون لیطفئوا نور الله) ژماره ٨ی سوڤه‌ی الصف و ژماره ٣٥ی سوڤه‌ی نوور.

ب- نوور به‌ واتای بروا و ئیمان له‌ ئایه‌تی ١٢٢ی سوڤه‌ی ئه‌نعام و ٢٨ی سوڤه‌ی الحدید و ٢٥٧ی به‌قه‌ره.

ج- به‌ واتای پینماییکه‌ر له‌ ئایه‌تی ژماره ٣٥ی سوڤه‌ی نور.

د- به‌ واتای پینغه‌مبه‌ر هه‌ر له‌ ئایه‌تی پینشوو .

ه- به‌ واتای پرووناکایی پۆژ له‌ ئایه‌تی ١ی سوڤه‌ی ئه‌نعام.

و- به‌ واتای پرووناکایی مانگ له‌ ئایه‌تی ١٦ی سوڤه‌ی نوح.

ز- به‌ واتای پرووناکایی بروادار له‌ سه‌ر پردی سیرات له‌ پۆژی دوايي، له‌ ئایه‌تی ١٢ی سوڤه‌ی الحدید.

ح- به‌ واتای پرووناکردنه‌وی هه‌لال و هه‌رام له‌ ته‌وراتدا له‌ ئایه‌تی ٤٤ی سوڤه‌ی مائیده، ٩١ی ئه‌نعام، ٤٨ی ئه‌نبیا.

- ط- به واتای قورئان، له ئایه‌تی ۱۸ ی سوڤه‌ی التغابن .
- ي- به واتای نووری خودا له ئایه‌تی ۶۹ ی الزمر.
- بۆ زیاتر زانیاری بپروانه ته‌فسیره‌کانی قورئانی پیرۆز، هه‌روه‌ها توێژینه‌وه‌ی (الفاظ النار والنور في القرآن الكريم، د.ایمان صالح سعدي، ئینته‌رنیټ) .
- ۳- المعجم الأوسط، أبو القاسم سليمان بن أحمد الطبراني، تحقيق: طارق بن عوض الله بن محمد، عبدالمحسن بن إبراهيم الحسيني، دار الحرمين - القاهرة، ۱۴۱۵، ج ۶، ص ۲۷۸.
- ۴- مشکاة الانوار ضمن مجموع رسائل الامام الغزالي، دار الكتب العلمية، ط ۴ بیروت، ۲۰۰۶م، ص ۱۷. هه‌روه‌ها (نوآوری های نسفی در ایه نور، دکتر محمد رضا یوسفی، الهه حیدری جونقانی، مجله متن شناسی ادب فارسی (علمی - پژوهشی)، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، دوره جدید، شماره ۲ (پیاپی ۱۴) تابستان ۱۳۹۱، ص ۱۲۷.
- ۵- نماد نور در ادبیات صوفیانه، بهمن نزهت، مطالعات عرفانی (مجله علمی- پژوهشی) دانشکده علوم انسانی دانشگاه کاشان، شماره نهم، بهار و تابستان ۸۸، ص ۱۶۳-۱۶۷.
- ۶- فرهنگ اصطلاحات تعبیرات عرفانی، دکتر سید جعفر سجادی، چاپ نهم، چاپ افست گلشن، انتشارات طهوری، تهران، ۱۳۸۹، ص ۷۷۲-۷۷۳.
- ۷- له و سۆنگه‌یه‌وه ناوی سوهره‌وه‌ردی و نه‌سه‌فی ده‌هینین، که به ته‌نیا یه‌ک جوړ نووریان باس نه‌کردووه، جزیری به کاریگه‌ریی ئەم پیش‌ه‌وانه و پیش‌ه‌وانی تر نووری دابه‌شکردووه، ئەگه‌رچی له هه‌موو بره‌گه‌کانیشدا وه‌ک یه‌ک نه‌بن، به‌لام بیروکه‌ی پۆلینکردنه‌که هی پیش‌ه‌واییه. هه‌ر بۆ نمونه سوهره‌وه‌ردی پانزه جوړ نوور باس ده‌کات و ده‌یانخاته بواری برینی سلووک لای ئەهلی سلووک و هه‌ر نووریک له‌وان پله‌یه‌که له و سلووک‌دا و ئاکامه‌که‌یشی بۆ خواچوونه، وه‌ک نوری ئەهلی مه‌عریفه‌ت و ئەهلی بیدایه‌ت و ئەهلی به‌صیره‌ت و نووریک که چیژبه‌خشه و نووریک که له ده‌ماغ جیگیر ده‌بی و نووریک له گه‌رماوگه‌رمی و یصال دیت و نووریکهتد. بپروانه (فرهنگ اصطلاحات تعبیرات عرفانی، ۵۱۷هـ).
- ۸- انواع و مراتب کاربردیهای نور در مثنوی، دکتر رضا روحانی، الهام عربشاهی کاشی، پژوهشهای زبان و ادبیات فارسی (علمی - پژوهشی) دانشکده ادبیات

- علوم انسانی- دانشگاه اصفهان، دوره جدید، سال سوم، شماره ۳، (پیاپی ۱۱)، پاییز ۱۳۹۰، ص ۲۹.
- ۹- استعاره نور در دیوان شمس، مینا بهنام، پژوهشی نقد ادبی، فصلنامه علمی، سال دوم، شماره ۱۰، تابستان ۱۳۸۹، ص ۱۰۸.
- ۱۰- بو زیاتر زانیاری برپوانه فرهه‌نگه‌کافی سؤفیگه‌ری له‌بابه‌ت زاراوه‌کافی شه‌راب، به‌تاییه‌تی: فرهنگ اصطلاحات تعبیرات عرفانی دکتر سید جعفر سجادی، چاپ نهم، افست گلشن، ۱۳۸۹.
- ۱۱- مراتب انوار و تطبیق ان با نصوص عرفانی و شعر مولوی، محبوبه عبداللهی اهر، فصلنامه علمی پژوهش کاوش نامه، سال یازدهم، شماره ۲۱، ۱۳۸۹، ص ۱۹۴.
- ۱۲- فلسفه العشق الالهی فی شعر الجزیری، محمد امین دوسکی، راجعه و قدم له د. محمد بکر، منشورات وزارة الثقافة، دهوک، ۲۰۰۰، ص ۱۲۵.
- ۱۳- مراتب انوار و تطبیق ان با نصوص عرفانی و شعر مولوی، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، لا ۲۰۲ .
- ۱۴- له‌به‌ر سنووری باسه‌که ناتوانین به دریژی له‌سه‌ر ئه‌م چه‌مکانه بدوئین. بو زیاتر زانیاری له‌باره‌ی حه‌قیقه‌تی موحه‌مه‌دی برپوانه: ره‌نگدانه‌وه‌ی که‌سیتی و دنیابینی حه‌للج له شیعرى کلاسیکی کوردی و فارسیدا به‌تاییه‌ت لای مه‌حوی و حافظی شیرازی، سه‌بور عه‌بدولکه‌ریم (شکار)، سلیمانی ۲۰۰۹، لا ۱۶۹-۱۹۲.
- ۱۵- نور سیاه پارادوکس زیبای عرفانی، محمد رضا یوسفی، الهه حیدری، مجله ادیان و عرفان، سال چهل و پنجم، شماره دوم، پاییز زمستان ۱۳۹۱، ص ۱۷۶.
- ۱۶- فرهه‌نگی سؤفیانه‌ی دیوانی جزیری و مه‌حوی، د. ئیبراهیم ئه‌حمه‌د شوان، بلاوکراوه‌ی ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولیر ۲۰۱۰، لا ۱۳۵.
- ۱۷- نور و مباحث مشترک ان در فلسفه اشراق و شعر مولوی، محبوبه عبداللهی اهر، فصلنامه فلسفه و کلام اسلامی اینه معرفت، دانشگاه شهید بهشتی، پاییز ۱۳۸۷، ص ۱۲۰.
- ۱۸- فرهه‌نگی سؤفیانه‌ی دیوانی جزیری و مه‌حوی، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، لا ۱۷۲.
- ۱۹- رواه الطبرانی فی معجمه الأوسط ج ۶ / ص ۱۵۳ حدیث رقم: ۶۰۶۲.
- ۲۰- رواه الخطیب/جامع الأحادیث القدسیة / ۱/ ص ۱۵۴.
- ۲۱- فرهه‌نگی سؤفیانه‌ی دیوانی جزیری و مه‌حوی، سه‌رچاوه‌ی پیشوو لا ۱۳۰.
- ۲۲- فرهنگ اصطلاحات تعبیرات عرفانی، دکتر سید جعفر سجادی، چاپ نهم، افست گلشن، ۱۳۸۹، ص ۷۳۳.

- ۲۳- سه‌رچاوه‌ی پیشوو لا ۷۲۵.
- ۲۴- سه‌روردی شیخ اشراق مدیحه سرای نور، نگارش عطاءالله تدین، چاپ چهارم، انتشارات تهران، ۱۳۸۸. ص ۲۰۶.
- ۲۵- الجمال و جلال الجمال في القرآن الكريم من منظور صوفي وانعكاسهما في الزخرفة الاسلامية، د. ضاري مظهر صالح، الطبعة الاولى، بغداد ۲۰۱۳، ص ۲۶.
- ۲۶- فرهنگ اصطلاحات تعبيرات عرفانی، ص ۳۰۴.

سه‌رچاوه‌کان

دوای قورئانی پیروژو فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ).

یه‌که‌م : به زمانی کوردی

کتیب:

- ۱- دیوانا مه‌لایێ جزیری، به‌ره‌ه‌فکرن: تحسین ابراهیم دوسکی، چاپا دوویێ، ده‌زگای سپیریژ ، ده‌وک، ۲۰۰۵.
- ۲- ره‌نگدانه‌وه‌ی که‌سیتی و دنیا‌بینی هه‌للاج له شیعرى کلاسیکی کوردی و فارسیدا به‌تایبه‌ت لای مه‌حوی و حافزی شیرازی، سه‌بور عه‌بدولکه‌ریم (شکار)، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی که‌مال، سلیمانی ۲۰۰۹.
- ۳- فه‌ره‌ه‌نگی سو‌فییانه‌ی دیوانی جزیری و مه‌حوی، د. ئیبراهیم ئه‌حمه‌د شوان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، بلا‌وکراوه‌ی ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولێر، ۲۰۱۰.

دووهم: به زمانی فارسی:

کتیب:

- ۱- سه‌روردی شیخ اشراق مدیحه سرای نور، نگارش عطاءالله تدین، چاپ چهارم، انتشارات تهران، ۱۳۸۸.
- ۲- فرهنگ اصطلاحات تعبيراتی عرفانی، دکتر سید جعفر سجادی، چاپ نهم، افست گلشن، ۱۳۸۹.
- گو‌فار:
- ۱- استعاره نور در دیوان شمس، مینا بهنام، پژوهشی نقد ادبی، فصلنامه علمی، سال دوم، شماره ۱۰، تابستان ۱۳۸۹.
- ۲- انواع و مراتب کاربردیهای نور در مثنوی، دکتر رضا روحانی، الهام عربشاهی کاشی، پژوهشهای زبان و ادبیات فارسی (علمی- پژوهشی) دانشگده ادبیات

- علوم انسانی- دانشگاه اصفهان، دوره جدید، سال سوم، شماره ۳، (پیاپی ۱۱)، پاییز ۱۳۹۰.
- ۳- مراتب انوار و تطبیق ان با نصوص عرفانی و شعر مولوی، محبوبه عبداللهی اهر، فصلنامه علمی پژوهش کاوش نامه، سال یازدهم، شماره ۲۱، ۱۳۸۹.
- ۴- نماد نور در ادبیات صوفیانه، بهمن نزهت، مطالعات عرفانی (مجله علمی- پژوهشی) دانشکده علوم انسانی دانشگاه کاشان، شماره نهم، بهار و تابستان ۱۳۸۸.
- ۵- نوآوری های نسفی در ایه نور، دکتر محمد رضا یوسفی، الهه حیدری جوقانی، مجله متن شناسی ادب فارسی (علمی - پژوهشی)، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، دوره جدید، شماره ۲ (پیاپی ۱۴) تابستان ۱۳۹۱.
- ۶- نور سیاه پارادوکس زیبایی عرفانی، محمد رضا یوسفی، الهه حیدری، مجله ادیان و عرفان، سال چهل و پنجم، شماره دوم، پاییز زمستان ۱۳۹۱.
- ۷- نور و مباحث مشترک ان در فلسفه اشراق و شعر مولوی، محبوبه عبداللهی اهر، فصلنامه فلسفه و کلام اسلامی اینه معرفت، دانشگاه شهید بهشتی، پاییز ۱۳۸۷.

سینیه: به زمانی عهده‌بی

کتیب:

- ۱- الجمال و جلال الجمال في القرآن الكريم من منظور صوفي وانعكاسهما في الزخرفة الاسلامية، د. ضاري مظهر صالح، الطبعة الاولى، بغداد، ۲۰۱۳.
- ۲- فلسفه العشق الالهی فی شعر الجزیری، محمد امین دوسکی، راجعه و قدم له د. محمد بکر، منشورات وزارة الثقافة، دهوک، ۲۰۰۰.
- ۳- مشکاة الانوار ضمن مجموع رسائل الامام الغزالي، دار الكتب العلمية، ط ۴ بیروت، ۲۰۰۶.
- ۴- المعجم الأوسط، أبو القاسم سليمان بن احمد الطبراني، تحقيق: طارق بن عوض الله بن محمد، عبد المحسن بن إبراهيم الحسيني، ج ۶، دار الحرمين - القاهرة، ۱۴۱۵.

ئینته‌رنیت:

الفاظ النار والنور في القرآن الكريم، د. ایمان صالح سعدي

www.iasj.net/iasj?func=fulltext&ald ۴۳۶۷=

پوخته‌ی توێژینه‌وه

نوور و شیوه‌کانی له شیعرى (مه‌لای جزیری)دا، ناوێشانى ئه‌و لیكۆلینه‌وه‌یه، كه هه‌ولێ داوه له ر‌ه‌ه‌ه‌ندیكى عیرفانییه‌وه له چه‌مكى (نوور) بكۆلێته‌وه، به‌و پێیه‌ی نوور وه‌ك دیاردیه‌كى نێو شیعرى ر‌ۆژه‌لات و شیعرى نه‌ته‌وه مسوولمانه‌كان و له‌نیوێشیاندا شیعرى كلاسێكى كوردی ر‌ووبه‌ریكى فراوانی به‌رجه‌سته كردووه. باسه‌كه وێرایی ئه‌وه‌ی له ته‌وه‌ری یه‌كه‌مدا تیشك ده‌خاته سه‌ر چه‌مكى نوور له سه‌رچاوه‌ی ئیسلامی له هه‌ریه‌كه له قورئانی پیرۆز و فه‌رمووده‌كانی پێغه‌مبه‌ر و كه‌له‌پووری ئیسلامی. له ته‌وه‌ری دووه‌مدا شیعه‌ره‌كانی جزیری وه‌ك نموونه وه‌رگیراون، به‌هۆی ئه‌وه‌ی جگه له‌وه‌ی ناوبراو عاریفێكى گه‌وره‌ی سه‌رده‌می خۆی بووه، ئه‌م چه‌مكه‌شی فه‌رامۆش نه‌كردووه، بۆیه نوور وه‌ك بنه‌مایه‌ك بۆ ر‌افه‌کردنی جودا له سیاقدا چه‌ند شیوه‌یه‌ك له‌خۆده‌گرێ، له‌وانه بنه‌مای نووری نار، نووری باده، نووری خودا، نووری ئه‌حمه‌دی، نووری به‌رزه‌خی. دواتر له‌ناو لقه‌كانی نووردا هه‌ردوو لقی نووری نوور كه به نووری ئه‌حمه‌دی ناسراوه له‌گه‌ڵ نووری تاریكى كه به نووری ئیبلێسی ناسراوه باسیان لێوه‌كراوه، له یه‌كه‌میاندا وه‌ك بنه‌ما په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ڵ چه‌مكه‌كانی (ئاقتاب و ر‌ۆژ و عه‌رش و جه‌مال و ئه‌زهل و مه‌شریق و خه‌ت و خال) و له دووه‌میشیاندا په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ڵ جه‌لال و چه‌شم و زولف و مه‌غریب لێی كۆلدراره‌ته‌وه. باسه‌كه هه‌ولێ داوه واتایه‌كى دیکه بۆ هه‌ریه‌كه له سیاقی هاتنی ئه‌م چه‌مكه بدۆزێته‌وه و له ر‌وانگه‌یه‌كى ته‌ئویلییه‌وه و به‌سوود وه‌رگرتن له چه‌مكه عیرفانییه‌كان دیوه شاردراره‌كانی بخاته ر‌وو.

وشه‌ی کللی: نوور، نووری نار، نووری ئه‌حمه‌دی، مه‌لای جزیری

ملخص البحث

هذه الدراسة الموسومة بـ (النور وأشكاله في شعر ملا الجزيري) محاولة لدراسة مفهوم (النور) من منظور التصوف والعرفان، علماً بأن النور ظاهرة بارزة في النصوص الشرقية، واحتل مساحة كبيرة فيها، ولاسيما في النصوص الإسلامية، ومن بينها النصوص الكوردية القديمة. وقسمت هذه الدراسة على محورين، ففي المحور الأول أخذ بعين الاعتبار مفهوم النور في القرآن والمصادر الإسلامية التراثية. أما المحور الثاني فقد تناول نصوصاً من أشعار ملا الجزيري الكوردية للتطبيق، إذ إنه يعد من أهم الشعراء الكورد الصوفيين، فقد استعمل مفهوم النور بكثرة وبأشكال متعددة، مثل (نور النار، ونور الخمر، ونور الله، ونور البرزخ، والنور الأحمدى)، ثم عرض البحث أقسام النور ومن بينها نور النور (النور الأحمدى)، ونور النور الصادر من الظلام (النور الإبليسي). تحدثنا في النور الأحمدى عن علاقة النور بكل من (الشمس، والنهار، والعرش، والجمال، والأزل، والمشرق، والخال والخط)، أما في النور الإبليسي فتناولنا علاقة النور بكل من مفهوم الجلال والعين وشعر المرأة. وحاولنا في كلا المحورين أن نكشف عن معان أخرى لكلمة النور بسياقات مختلفة وبتأويلات تراثية من خلال الاستعانة بقواعد عرفانية قديمة.

Abstract

Noor and its types in Melay Ciziri's poetry is the title of this research in which the researchers explore the concept of *noor* from the viewpoint of Sufism. Since *noor* is a practise widely used in the literature of the Muslim cultures and people, including Kurdish, a special argument is debated in this research. This research comprised on two parts. The first part highlights the concept of *noor* from the wealth of Islamic resources that includes Quranic verses and the Prophet's sayings. The second part, however, examples of Ciziri's poems are shown as cases for analysing. It is also shown that Ciziri, as a Sufi poet, paid a great respect to *noor* in his poetic works.

The researchers discussed *noor* and its variations, which include *noori nar*, *noori bada*, *noori Khuda*, *noori ahmadi* and *noori barzakhi*, in this research. They then discourse about both mainstream styles of *noor*: first, is *noori noor*, which is known as *noori ahmadi*; second, is dark *noor*, which is also known as *noori Iblisi*. In *noori noor*, the first style, the researchers discuss the links between *noori noor* and its relation to these concepts: *aftab*, *roj*, *arsh*, *jamal*, *ezel*, *mashriq* and *khatukhal*. In the second style, dark *noor*, links to concepts such as *jalal*, *chashm*, *zulf* and *makhriq* is discussed. The researchers argue to define *noor* from the viewpoint of Sufism and give another meaning to the contemporary research methodology in Ciziri's work.